

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 10895/2557

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ สืบเอกพลากรหรือต่อ ชาตริक्षा กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 68, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 288

ย่อ / หลักกฎหมาย

สาเหตุที่มีการสมัครใจทำร้ายซึ่งกันและกันและกันในเหตุการณ์ตอนแรก สืบเนื่องมาจาก ม. กับพวกเมาสุรามาก ก่อวณลูกค้าโต๊ะอื่นในร้าน จนฝ่ายจำเลยซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอยู่หน้าร้านเข้าไปพาม. มาพูดคุยที่บริเวณหน้าร้าน เกิดการโต้เถียงและทำร้ายกัน การทำร้ายก็มีแต่การชกต่อยและใช้ไม้กระบองหรือวัตถุอื่นตีซึ่งไม่อาจทำให้ถึงแก่ความตายได้ ต่างฝ่ายต่างไม่มีเจตนาทำร้ายให้ถึงแก่ความตายและมีได้มีเจตนาฆ่าแต่อย่างใด ส่วนสาเหตุที่มีการทำร้ายกันในเหตุการณ์ตอนหลัง ก็มีแต่จำเลยที่ 1 ผู้เดียวต่อช. 1 ที่ กับตีเข้า 1 ที่ เท่านั้น จำเลยที่ 2 ส. ป. และ ร. ก็ดี จ. และ ม. ก็ดี ไม่ได้ร่วมหรือถูกทำร้ายร่างกายด้วย ซึ่งการที่จำเลยที่ 1 ต่อยและตีเข้า ช. ก็เห็นได้ว่าไม่มีเจตนาทำร้ายให้ถึงแก่ความตายและมีได้มีเจตนาฆ่าแต่อย่างใด จำเลยทั้งสองพกอาวุธปืนอยู่คนละกระบอกแต่ก็ไม่เคยชักอาวุธปืนออกมาก่อน ช่วงที่ ม. แอบไปเอาอาวุธปืนจากกระเบะจำเลยทั้งสองกับพวกไม่รู้เห็นจึงไม่ได้ระวังตัวว่าจะถูก ม. ยิง พฤติการณ์เช่นนี้เป็นที่เห็นได้ว่าจำเลยทั้งสองไม่อาจคาดหมายได้ว่าการที่จำเลยทั้งสองกับพวกทำร้ายร่างกายฝ่าย ม. จะมีผลถึงกับ ม. ต้องใช้อาวุธปืนยิง ย่อมถือไม่ได้ว่าการที่ ม. ใช้อาวุธปืนยิงเป็นผลจากการทำร้ายร่างกายของฝ่ายจำเลยโดยผิดกฎหมาย จำเลยทั้งสองย่อมอ้างเหตุป้องกันกรณีที่จำเลยทั้งสองยิง ม. ได้ ทั้งก่อนที่จำเลยทั้งสองยิง ม. ม. จ่อยิงศีรษะ ส. ล้มทั้งยืน ยิง ร. ล้มลงกับพื้น ยิง ป. ล้มลง ซึ่ง ป. ยืนอยู่ทิศทางเดียวกับจำเลยที่ 1 และ ช. กระสุนปืนไม่ถูกจำเลยที่ 1 แต่ถูก ช. พวกของ ม. สลับไป จำเลยทั้งสองจึงยิง ม. ทั้งปรากฏว่าขณะจำเลยทั้งสองยิง ม. อาวุธปืนที่ ม. ใช้อยู่ยังมีกระสุนปืนอยู่ทั้งในแม็กกาซีน 2 นัด และในลำกล้อง 1 นัด กระสุนในลำกล้องจะขัดลำกล้องหรือไม่อยู่นอกเหนือความคาดหมายของจำเลยทั้งสอง เป็นพฤติการณ์ที่จำเลยทั้งสองเห็นว่าหากจำเลยทั้งสองไม่ยิงก็อาจถูก ม. ยิงเอาได้ จำเลยทั้งสองจำต้องยิงเพื่อป้องกันให้พ้นจากการถูก ม. ยิง และเป็นภัยอันตรายที่ใกล้จะถึงทั้งพอสมควรแก่เหตุ การที่จำเลยทั้งสองยิง ม. เป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย จำเลยทั้งสองไม่มีความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น ทั้งนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 68

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91, 288 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 8 ทวิ, 72 ทวิ และริบของกลาง จำเลยทั้งสองให้การต่อสู้อ้างเหตุป้องกันศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 83 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนวัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, มาตรา 72 ทวิ วรรคสอง การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นวางโทษประหารชีวิต ฐานพาอาวุธปืนโดย

ไม่ได้รับใบอนุญาตวางโทษจำคุกคนละ 6 เดือน เมื่อรวมโทษทุกกรรมแล้วให้ลงโทษประหารชีวิต จำเลยทั้งสองสถานเดียว รัชของกลาง จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยทั้งสองฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นจำคุกคนละ 20 ปี เมื่อรวมกับโทษฐานอื่นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว เป็นจำคุกคนละ 20 ปี 6 เดือน นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองว่า การที่จำเลยทั้งสองยิงนายมานพถึงแก่ความตายเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า แม้หากจะฟังว่าเหตุการณ์ตอนหลังยังไม่ขาดตอนจากเหตุการณ์ตอนแรกก็ตาม แต่ก็ต้องพิจารณาต่อไปว่าการที่จำเลยทั้งสองกับพวกทำร้ายร่างกายนายมานพกับพวก เป็นที่คาดหมายได้หรือไม่ว่าจะ เป็นเหตุให้นายมานพถึงกับต้องใช้อาวุธปืนยิงฝ่ายจำเลย ถ้าเป็นที่คาดหมายได้ก็ต้องถือว่าการที่ นายมานพใช้อาวุธปืนยิงเป็นผลจากการทำร้ายร่างกายของฝ่ายจำเลยเอง จะอ้างว่าการที่จำเลยทั้งสองใช้อาวุธปืนยิงนายมานพเป็นการป้องกันไม่ได้ แต่ถ้าไม่เป็นที่คาดหมายได้ว่า การทำร้ายร่างกายที่ฝ่ายจำเลยได้ก่อขึ้นจะมีผลถึงกับนายมานพต้องใช้อาวุธปืนยิง ก็ย่อมถือไม่ได้ว่าการที่นายมานพใช้อาวุธปืนยิงเป็นผลจากการทำร้ายร่างกายของฝ่ายจำเลยโดยผิดกฎหมาย จำเลยทั้งสองย่อมอ้างเหตุป้องกันกรณีจำเลยทั้งสองยิงนายมานพได้ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสาเหตุคดีนี้ เห็นได้ชัดว่าสาเหตุที่มีการสมครใจทำร้ายซึ่งกันและกันในเหตุการณ์ตอนแรก ก็สืบเนื่องมาจาก นายมานพกับพวกเมาสุรามาก นายมานพก่อวุ่นลูกค้าโต๊ะอื่นในร้าน จนฝ่ายจำเลยซึ่งเป็น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอยู่หน้าร้านเข้าไปพยานายมานพมาพูดคุยที่บริเวณหน้าร้าน เกิดการโต้เถียงและทำร้ายกัน การทำร้ายก็มีแต่การชกต่อยและใช้ไม้กระบองหรือวัตถุอื่นตีซึ่งไม่อาจ ทำให้ถึงแก่ความตายได้ ต่างฝ่ายต่างไม่มีเจตนาทำร้ายให้ถึงแก่ความตายและมีได้มีเจตนาฆ่า แต่อย่างใด ส่วนสาเหตุที่มีการทำร้ายกันในเหตุการณ์ตอนหลัง ก็มีแต่จำเลยที่ 1 ผู้เดียวต่อนายเชษ พงษ์ 1 ที่ กับตีเข้า 1 ที่ เท่านั้น จำเลยที่ 2 นายสุรศักดิ์ นายปัญญาและนายสุรเชษฐ์ก็ตี นายจิระศักดิ์ และนายมานพก็ตี ไม่ได้ร่วมหรือถูกทำร้ายร่างกายด้วยซึ่งการที่จำเลยที่ 1 ต่อยและตีเขานายเชษ พงษ์ก็เห็นได้ว่าไม่มีเจตนาทำร้ายให้ถึงแก่ความตายและมีได้มีเจตนาฆ่าแต่อย่างใด จำเลยทั้งสอง พกอาวุธปืนอยู่คนละกระบอกแต่ก็ไม่เคยชักอาวุธปืนออกมาก่อน นายมานพใช้อาวุธปืนยิง ช่วงที่ นายมานพแอบไปเอาอาวุธปืนจากรถกระบะ จำเลยทั้งสองกับพวกไม่รู้เห็นจึงไม่ได้ระวังตัวว่าจะถูก นายมานพยิง พฤติการณ์เช่นนี้เป็นที่เห็นได้ว่าจำเลยทั้งสองไม่อาจคาดหมายได้ว่าการที่จำเลย ทั้งสองกับพวกทำร้ายร่างกายฝ่ายนายมานพจะมีผลถึงกับนายมานพต้องใช้อาวุธปืนยิง ย่อมถือไม่ได้ว่าการที่นายมานพใช้อาวุธปืนยิงเป็นผลจากการทำร้ายร่างกายของฝ่ายจำเลยโดยผิดกฎหมาย จำเลยทั้งสองย่อมอ้างเหตุป้องกันกรณีจำเลยทั้งสองยิงนายมานพได้ ทั้งก่อนที่จำเลยทั้งสองยิง นายมานพ นายมานพจ้องยิงศีรษะนายสุรศักดิ์ล้มทั้งยืน ยิงนายสุรเชษฐ์ล้มลงกับพื้นยิงนายปัญญา ล้มลง ซึ่งนายปัญญายืนอยู่ทิศทางเดียวกับจำเลยที่ 1 และนายเชษพงษ์กระสุนปืนไม่ถูกจำเลยที่ 1 แต่ถูกนายเชษพงษ์พวกของนายมานพสลับไป จำเลยทั้งสองจึงยิงนายมานพ ทั้งปรากฏว่าขณะ จำเลยทั้งสองยิงนายมานพอาวุธปืนที่นายมานพใช้อยู่ยังมีกระสุนปืนอยู่ทั้งในแม็กกาซีน 2 นัด และ ในลำกล้อง 1 นัด กระสุนในลำกล้องจะขัดลำกล้องหรือไม่อยู่นอกเหนือความคาดหมายของจำเลย ทั้งสอง เป็นพฤติการณ์ที่จำเลยทั้งสองเห็นว่าหากจำเลยทั้งสองไม่ยิงก็อาจถูกนายมานพยิงเอาได้ จำเลยทั้งสองจำต้องยิงเพื่อป้องกันให้พ้นจากการถูกนายมานพยิง และเป็นภัยอันตรายที่ใกล้จะถึง ทั้งพอสมควรแก่เหตุ การที่จำเลยทั้งสองยิงนายมานพเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย จำเลย ทั้งสองไม่มีความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น ทั้งนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 68 ที่ศาลล่าง

ทั้งสองเห็นว่าจำเลยทั้งสองมีความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นด้วยนั้นศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยทั้งสองฟังขึ้น จำเลยทั้งสองจึงยังคงมีความผิดฐานพาอาวุธปืนโดยไม่ได้รับใบอนุญาตเพียงฐานเดียวซึ่งศาลชั้นต้นจำคุกคนละ 6 เดือนเท่านั้น ซึ่งโทษจำคุก 6 เดือน ที่จำเลยทั้งสองจะได้รับเป็นโทษที่ไม่สูงนัก ไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งสองได้รับโทษจำคุกมาก่อนคดีนี้ เมื่อได้คำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติอาชีพรับราชการทหาร สภาพความผิด และหลังจากศาลชั้นต้นพิพากษาก็ถูกขังอยู่ตลอดมาซึ่งเชื่อว่าเช็ดหลาบมากแล้ว เห็นสมควรให้โอกาสจำเลยทั้งสองโดยรอกการลงโทษไว้สักครั้ง พิจารณาแก้เป็นว่า ให้อยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยทั้งสองในความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น ส่วนความผิดฐานพาอาวุธปืนโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ให้รอกการลงโทษจำคุกไว้คนละ 3 ปี นับแต่วันอ่านคำพิพากษาฉบับนี้ให้จำเลยทั้งสองฟัง นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

ประทีป ดุลพินิจธรรมา · อิสสระ นิมละมัย · ทรงศิลป์ ธรรมรัตน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/10895/2557>